

Aftonens program samt visor finner du här - [Program 2009](#) [Visor 2009](#)

Årets firande av Burns Supper i Telge Whisky Sällskap (TWS) var speciellt, eftersom det var 250 år sedan Skottlands nationalskald Roberth Burns föddes den 25 januari 1759. Som ceremonimästare fungerade *Anders Gjörling (AG)*, som med en sång och några hälsningsord hälsade gästerna välkomna, innan alla följde efter säck-pipblåsaren (*Mats Sjöström, MS*) ner till matsalen.

Ingemar Giös (IG) bad AG att berätta om den hedersbetygelse han fått genom att bli invald i det illustra sällskapet The Keepers of the Quaich. AG nämnde bl.a. att föreningens ändamål är att hedra de personer, som på ett eller annat betydelsefullt sätt framgångsrikt har bidragit till att nationellt och internationellt främja den skotska whiskyns anseende. Medlemskap kan bara erhållas efter särskild inbjudan efter beslut av föreningens styrelse, där representanter för de sex bolag, som grundade föreningen ingår. Föreningen har sitt säte i det gamla slottet Blair Castle nära Pitlochry i Perthshire, där man håller högtidliga banketter två gånger per år.

Därefter följde den sedvanliga skålen till säckpipblåsarens ära "*The Piper's Toast*". Som brukligt är läste AG Robert Burns bordsbön *Selkirk Grace* innan den traditionella förätten *Cock-a-leekie soup* bars in.

Styrelsemedlemmen *Håkan Nilsson (HN)* framhöll i sitt välkomsttal att han var glad att så många hörsammat inbjudan till Burns Supper för att hedra den store skaldens minne. Sedan var det klart för kvällens höjdpunkt, då haggisen skulle bäras in. Säckpipblåsaren spelade en skotsk melodi och efter honom kom *IG* balanserande haggisen på ett fat med hjälp av vänster hand och axel, vilket inte var lätt på grund av de täta stolsraderna.

AG deklamerade Robert Burns dikt *Address to the Haggis* och när orden " His knife see rustic Labour dight, An' cut ye upp wi' ready slight", så skar AG med bravur upp Haggisen med sin sgian dubh. Därefter bar HN fram en bricka med tre glas whisky till AG, IG och MS så att alla kunde skåla till haggisens ära.

Många som tidigare inte ätit haggis var nog tveksamma till att äta den skotska nationalrätten på grund av de ingredienser, som man hört ingår. *IG* berättade då att på grund av svenska restriktioner kan inte alla ursprungliga beståndsdelar i den skotska haggisen tillagas i Sverige. För att lugna eventuella haggisnybörjare nämnde *IG* att haggisen lagats till i Stockholm och sällskap i Stockholm, Göteborg och Gävle, som firade Burns Supper åt alla denna tillagade haggis. Den innehöll lever, fläsk- och nötkött, lite lök, rostat havremjöl, salt, buljong och olika kryddor (basilika, timjan, rosmarin, svart- och vitpeppar och franska örter). Efter den informationen tog haggisen ganska snart slut.

IG nämnde vidare att ursprunget till Burns Supper startades av några nära vänner till Robert Burns ett par år efter hans död, närmare bestämt 1801. Det är den ceremonin som alltsedan dess varit oförändrad i samband med att man firar Burns Supper. Att översätta Robert Burns dikter är mycket svårt, eftersom han skrev på lågskotska. Gustav Fröding har gjort en del översättningar men Hasse Alfredsons översättning av "Great chieftain o' the pudding-race" till versionen "O hövding över korvars klan" är nu mera klassisk och den läste IG.

Varför firar vi Burns Supper? Det berättade IG under punkten *The Immortal Memory*. Några axplock från den informationen. Orsaken till att Robert Burns dog var reumatisk feber eller akut ledgångsreumatism, som sjukdomen också kallas. Då fanns inte något botemedel och inte heller kände man till orsaken. Hans dödsfall påskyndades troligen genom att man försökte bota honom med iskalla bad i havsvatten.

Robert Burns begravdes under militära hedersbetygelser, eftersom han varit medlem i det lokala, frivilla lantvärdet. Han hade nämligen året innan han dog gått med i lantvärdet, eftersom Storbritannien var i krig med Frankrike och man var rädd för en invasion av fransmännen.

Enligt senaste forskning har tyvärr hans många kvinnoaffärer och festande tenderat att överskugga Robert Burns litterära arv. Det speciella med Robert Burns skaldekonst var att han fann det skotska språket mer värdefullt att uttrycka sig med jämfört med det engelska. Hans ord var från vardagens talspråk och inte från ett klassiskt engelskt lexikon.

I musikvärlden förtjänar Robert Burns berömmelse, eftersom han for till de skotska Högländerna för att samla in skotska melodier till vilka han skrev texter. Till bokverket *The Scots Musical Museum* bidrog han med att uppteckna 200 av 600 sånger.

Varje år genererar skalden cirka 200.000 pund till den skotska ekonomin. Det är ju inte dåligt om man känner till att han hade skulder på 14 pund, då han dog.

Efter den här punkten höjdes en skål till Robert Burns ära och Telge Whisky Sällskap var då med i ett världsomfattande firande av 250 års jubileet. Hur många som höjde skålen kommer att rapporteras i Guinness rekordbok.

Därefter höll TWS medlemmen *Assar Åberg (AÅ)* talet till kvinnan. Det var många värmande ord AÅ nämnde om kvinnan. Hans slutord som Victor Hugo skrivit blev "Gud gjorde två perfekta skapelser, den ena rosen och den andra kvinnan". Vår kvinna är vår ros enligt AÅ. Alla män reste sig upp och skålade för kvinnan.

Sedan var det talet till mannen som hölls av *Susanne Gjörling (SG)* och hon berättade hur hon önskade att mannen skulle vara tillsammans med kvinnan i olika tidsåldrar med början i 20-årsåldern. När mannen kommit upp i 70-års ålder hade emellertid kvinnans önskemål om mannens förhållande till kvinnan minskat betydligt. Beroende på den ålder som de manliga gästerna hade, fick de alla en tankeställare, vad de borde tänka på. En skål utbringades av alla kvinnor till mannen.

AG berättade och reciterade från Robert Burns mest berömda poem, nämligen Tam O'Shanter, som på Allhelgona kvällen festar tillsammans med en vän. På vägen hem passerar han kyrkan i Alloway och det är där häxor, djävlar och trollkarlar har fest. Då händer saker och ting. Sensmoral: Drick inte för mycket whisky så att omdömet förloras!

Vad vore en Burns Supper utan sång! Resterande del av Burns Supper sjöngs de traditionella sångerna Min Älskling..., Amazing Grace och som avslutning Auld Lang Syne ackompanjerat av *Gunilla Giös*.

Efter 3 ½ timme tackade slutligen *Håkan Nilsson* alla gästerna och hoppades på lika stor uppslutning till nästa års Burns Supper.

Bild-kollage från festligheterna på Hotell Torpa Pensionat - 25 januari 2009.

Referent: Ingemar Giös

Bilder: Sten Benje